

ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋਂ ਅਤੇ ਐਸ. ਪੀ ਬਾਂਗੜ ਜੇ.

ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਦਾ ਰਾਜ — ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

CRA ਨੰਬਰ D- 811- 2002 ਦਾ DB

8 ਜਨਵਰੀ 2013

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 302, 201, 149, 120-ਬੀ ਅਤੇ 148 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 201 ਆਈ ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀਆਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਸੀ - ਦਲੀਲ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਥਿਤ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਆਕੂਲਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ - ਫੀਲਡ ਕਿ ਅੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਡੀਕਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਬੂਤ - ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ S. 120B ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, 3 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

/1 ਬਜ਼ੁਰਗ, ਕਿ Ld. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਲਿਵਨ, ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-8 ਆਈ ਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 120-ਬੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਨਿੰਨਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮ ਚੰਦ PW-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਇਲੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ

MANISH KUMAR AND OTHERS v STATE OF PUNJAB
(S.P. Bangarii, J.)

7
2

ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੰ: ੭੪)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 1), ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਪਤਨੀ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦਾ ਕਤਲ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸਪੀ6 ਪੀ. ਸਿੰਘ (PW-4)।

(ਪੈਰਾ 8)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (PW-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (PW-4) ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਡਾਕਟਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (PW-1) ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ)। ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ। I ਭਾਵ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਦਮ ਘੁੱਟਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1,3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪੱਗ ਨਾਲ ਗਲਾ ਘੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਕੈਤੀ ਦਾ ਇਲੀ ਸੰਸਕਰਣ, ਨੰਬਰ 1, 3 ਅਤੇ 4 ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 3^ਊ)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੰਨਾ ਕੁਮਾਰ ਉਪਾਧਿਆਏ @ ਮੁੰਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 201 1 ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਾਧਿਆਏ ਬਨਾਮ ਏ.ਪੀ. ਟ੍ਰ. ਪਬ. ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੀਊਟਰ, 2012 (3) ਹਾਲੀਆ ਸੁਪਰੀਮ ਜੱਜਮੈਂਟ (ਆਰ. ਏ. ਜੇ.) 185.

(ਪੈਰਾ-੮੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਦੇ ਭੂਪਿੰਦ ਸੀਆਰ ਸਨੋਸ਼ੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਨੂੰ "ਛਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਵੀ. ਹਰਿਆਣਾ, 2008 (4) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪੈਰਾਥਿਕ) 133; ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ, ਜੇਕਰ ਸਵੈਇੱਛਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੰ: ੮੭)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਕਰਮ ਚੌਧਰੀ ,

PS Thcthi, Addl.AQ ਪੰਜਾਬ./ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਐਸ.ਪੀ ਬੰਗੜ, ਜੇ.

(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 17.10.2002 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ: 17 ਮਿਤੀ 10.09.1998 ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ 7 ਰਿਆਲ ਨੰ: 106, 2002 ਈ. ਨੰਬਰ 71 ਮਿਤੀ 18.05.1998, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302/149/120-ਬੀ ਅਤੇ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ (ਬੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ - 'ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.), ਥਾਣਾ ਖੂਈਆਂ ਸਰਵਰ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.), ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ @ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 3,000/- ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਦੋ-ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ '1000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੁਰਮਾਨਾ, ਧਾਰਾ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,000/- ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ। ਵਿਭੇ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ, ਅਰਥਾਤ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਰਣਪੀਰ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਇਸਤਰਾਸ਼ਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦਾ ਵਿਆਹ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਗੰਗਾਨਗਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਅਬੋਹਰ ਚੌਕੀ ਨੇੜੇ ਕਬਾੜ ਡੀਲਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। 18.05.1998 ਨੂੰ ਸ.

ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੱਸ ਨਿੰਨ ਆਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਸਿਵਲ 1 ਲੋਸਪਿਟਲ, ਅਬੋਹਰ ਵਿਖੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਡਾ: ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਨੇ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਅਬੋਹਰ ਨੂੰ ਮੈਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.7 ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਗਲੇਰੀ ਸੂਚਨਾ ਥਾਣਾ ਖੂਈ ਖਕੜਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ SI/SI IO ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ (PW-9) ਥਾਣਾ ਖੂਈ ਖਕੜਾ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ MI IC ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਰੱਕਾ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਐੱਲ. ਅਤੇ ਮੈਡੀਕੋ ਲੀਗਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਬੋਹਰ ਵਿਖੇ ਗਈ। SI/SI IO ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ (PW-9) ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਲੈਣ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ Ex.P18) ਭੇਜੀ। ਡਾ: ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।

(3) ਇਸ ਉਪਰੰਤ, SI/SIIO ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ (PW-9) ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਸਾਬਕਾ ਪੀ.19 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਕਿ 17.05.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7/8 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਫਾਜ਼ਿਲ ਕਾ, ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਖੁੱਲਾ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਫਾਜ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਬੋਹਰ ਚੌਕੀ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦਾ ਈਧਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ 'ਤੇ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਥੇ

ਈਧਨ ਭਰਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਬੋਹਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਜਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਉਸ ਵੈਨ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ। ਉਸ ਦੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਹੈੱਡ ਲਾਈਟ ਜਗ ਰਹੀ ਸੀ।

(4) ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 8.15 ਵਜੇ ਉਹ (ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਾਈ.ਐਫ.ਸੀ. ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਚੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਖੜ੍ਹੀ ਪਈ ਦੇਖੀ। ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੜਕ। 1 ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵੈਨ ਨੂੰ ਸਟਾਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਉਤਰ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ, ਲਿਵਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵੈਨ ਉਸ ਦੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵਿਚ ਟਕਰਾ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੜਕ ਦੇ ਕੱਚੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਕਰੀਬ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਕੱਚ 5'7" ਸੀ, ਡਰਾਈਵਰ ਸਕੈੱਟ ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੱਜਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਠਾਇਆ

ਇੱਕ 1 ਸਾਲ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਲੇਡ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਨੂੰ ਵੀ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਦਰਖਤ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ।

(5) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਕਰੀਬ 35 ਸਾਲ ਸੀ, ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਪੈਂਟ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਗਲਾ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਦਰਖਤ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ (ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ-ਅਪੀਲੈਟ ਨੰਬਰ 1) ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਐਨਕ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਦਰਖਤ ਦੀ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਸ਼ਕਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਕੇ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪੱਗ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੋਟੇ ਆਦਮੀ ਨੇ 1 1/2 ਤੋਲੇ ਵਜ਼ਨ ਵਾਲੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ 3 ਤੋਲੇ ਵਜ਼ਨ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹਾਰ, 4 ਤੋਲੇ ਵਜ਼ਨ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਚੂੜੀਆਂ, 11/2 ਤੋਲੇ ਵਜ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੁੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ 1 ਤੋਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੰਗਣ ਅਤੇ 3/4 ਤੋਲੇ ਵਜ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੁੰਦਰੀ, 350/- ਰੁਪਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੁੱਟ ਘੜੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਟਾਈਟਨ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1)। ਉਸ ਅੰਨ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਦੁਪੱਟੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਤੜਕੇ 1.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਕਰੀਬ 3.00/4.00 ਵਜੇ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਜੀਜਾ ਰਾਜਨ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਓ.ਐੱਡ.ਸੀ.ਸੀ.ਪੀ ਵੈਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ 'ਚ ਉਥੇ ਆਏ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ | ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਬੋਹਰ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

(6) SI ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ (PW-9) ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ) ਸਾਬਕਾ P.19 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਸਦੀਕ ਐਕਸ.ਪੀ. 19/ਏ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਐਫਆਈਆਰ ਐਕਸ.ਪੀ.20 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਰਪੋਸਕੋਫ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ Ex.P4 ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ Ex.P3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਨਿਰਮਲ ਚੰਦ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਰਦਾਘਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸ.ਆਈ ਪਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਟੋਕਰੀ ਐਨ.ਸੀ.ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ਼ੋਰੀ 1^1 ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਤੋਂ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਮਿਲਿਆ। Ue ਨੇ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ Ex.P35 ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। Ue ਨੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'SS' ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਰਸਲ wasscizcd videomemo Ex.P 14. ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ।) ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਸਲ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਐਸਐਸ' ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਦਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਵੀ spoL.The ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਪਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਦੇ ਸੈਂਡਲ ਵਾਲਾ ਸੀਲਬੰਦ ਪਾਰਸਲ ਵੀਡੀਸੀ ਮੀਮੋ ਐਕਸਪੀ 15 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਵੱਲੋਂ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ

ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1) ਡਾ. ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ *

ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਦਮ ਘੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਸਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ -9) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) wrcrproduccdb ਨਿਨਾਲ ਚੰਦ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਲਿਬਾਸ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, «

ਜੋ ਕਿ ਸਕੈਲਬਕੋਅਰਿੰਗ ਇਮਪ੍ਰੈਸ਼ਨ 'SS' ਨਾਲ ਸਕੇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ vidc ਮੀਮੋ Ex.P37 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਥਾਣੇ

ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, SI ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ (PW-9) ਨੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ MI IC (PW-13) ਕੋਲ ਕੇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ।

(7) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦਾ ਵਰਜਨ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਝੂਠਾ 4

ਸੰਸਕਰਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੂੰਘੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ. 26.05.1998 ਨੂੰ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-3) ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਸ.ਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ 17.05.1998 ਨੂੰ ਲਗਭਗ

1.

ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਉਹ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਮਿੱਠੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਅਬੋਹਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਅਜਾਮਲਵਾਲਾ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਦੇ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 1/2 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੀ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ !

ਕੁਮਾਰ @ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਸੜਕ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ !

ਇੱਕ ਮੋਪੇਡ ਦੇ ਕੋਲ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1), ਜੋ ਇੱਕ ਕਬਾੜ ਡੀਲਰ ਵੀ ਸੀ, ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। 1 ਨੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟਰੈਕਟਰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਆਫਜ਼ਿਲਕਾ ਸਾਈਡ ਤੋਂ ਰਾਜਦੂਤ ਬਣਾ ਕੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਰੋਕ ਕੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਟਰੈਕਟਰ ਦੇ ਹੈੱਡ ਬੀਮ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੇ ਇੱਟ ਮਾਰੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ।

(8) ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨੇ 3-4 ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੱਗ ਲਾਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਗ ਨੂੰ ਗੰਢ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਪੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਉਸ ਨੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (?ਜ਼ੈਡ) ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3) ਨੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 11 ਸੀ (ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ-ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਆਈ) ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਚਲੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ।

ਉਸੇ ਕਿਸਮਤ. ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉਹ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ। 1 ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਪਿੰਡ ਗੰਗਾ ਵਿਖੇ ਗਿਆ। ਮੈਂ 25.05.1998 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਚੋਰੀ ਦੀ ਵਾਰਦਾਤ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਸਲ ਤੱਥ ਛੁਪਾ ਨਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਥਾਣਾ ਖੁਈ ਖਕੜਾ ਵਿਖੇ ਆ ਕੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ।

(9) ਐਸ.ਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡੀ.6/ਏ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡਾਇਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ। ਖਰੈਲੀ ਲਾਲ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਵੱਲੋਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਨੂੰ

ਐਸ.ਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਵੀਡੀਓ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.36 ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸ.ਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਆਈ.ਲਰਨਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਐਕਸ.ਪੀ.39 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

(10) 19.05.1998 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਆਈ.ਈ ਤਹਿਤ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ 13.05.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਐਂਗਲ ਲੈਣ ਗਿਆ ਸੀ | ਲੋਹਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ (ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚਾ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿੱਲੋ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ 2-4 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਨੇੜੇ ਰੋਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਇੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਉਹ ਖੁਦ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ।

(11) ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਗੇ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਜੋ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਅਬੋਹਰ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੰਬਰ ਪੀਸੀਐਫ 6401 ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਐਸ਼ ਰਾਣੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਉਕਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਆਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਉਹ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

(12) ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਐਸਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ 11 ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ, ਉਸ ਦੇ ਚਾਚਾ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੌਕਰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ @. ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4) ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਰੱਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ 2-4 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਵਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਰਾਤ 9/10 ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਿਹਾਰ ਖਕੜਾ ਨੇੜੇ ਮਿਲਣ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰੋਕ ਲਵੇਗਾ।

(13) 1'ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਮੌਥੇ 'ਤੇ ਇੱਟ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਚਾਚਾ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪੱਗ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਝਾਂਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। 1 ਭਾਵ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਗਹਿਣੇ ਕਢਵਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੋਵੇਂ।) ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਅਬੋਹਰ ਤੋਂ ਟੈਕਸੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਲਈ।

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਸ ਟੈਕਸੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੰਬਰ ਪੀਸੀਐਫ 6401 ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਮੌਥੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ 11 ਓਸ ਪਾਈ ਤਾਈ ਵਿਖੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਝੂਠੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਵਾਰਦਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਕਤਲ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਸਬਜ਼ੀ ਵੇਚ ਕੇ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆ ਰਹੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ) ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਰੀਬ 10 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਵੀ ਉਥੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹੀ ਅਦਾਲਤੀ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਣੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਸ.ਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। 1 ਯਾਨਿ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਅਬੋਹਰ ਵਿਖੇ ਵੀ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਪੰਚ ਹਮਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ vidc memo Ex.IMO.

(15) ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31.05.1998 ਨੂੰ, SI ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਹਾਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੱਚੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਅੱਧੀ ਇੱਟ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਖਕੜਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇੱਟ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'SS' ਛਾਪ ਨਾਲ ਸੀਲ ਸੀ ਅਤੇ vidc memo Ex.P41 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਐਸ.ਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ Ex.P43 ਸਹੀ ਸੀਮਾਂਤ ਨੋਟਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਐਮ.ਆਈ.ਆਈ.ਸੀ. ਕੋਲ ਆਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 04.06.1998 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਨੇਸ਼ੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਐਸ.ਆਈ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

(17) ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਥੀਓਮਾਸੈਟਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.44 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਾਰ, ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਚੂੜੀਆਂ, ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ MOI ਤੋਂ 90 ਗ੍ਰਾਮ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਐਮਓਐਸ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਸੁਣਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ *SS\ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ vidc memo Hx.P8 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) SI ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਹੀ ਮਾਮੂਲੀ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ

ਪਲਾਨ Ex.1'45 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਐਮ.ਐਲ. ਆਈ.ਸੀ. ਕੋਲ ਸੌਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 16.06.1998 ਨੂੰ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਇੱਟ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਵਾਲੇ ਪਾਰਸਲ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਹੀਂ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਵਿਦਿ ਰਿਪੋਰਟ Ex.P46 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। P47 ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ।

(19) ਤਫਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਥਾਣਾ ਖੁਈ ਖਕਰਾ ਦੇ ਥਾਣਾ-1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 173 ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (Cr.PC- ਸੱਖੋਪ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 120-13/201 ਅਤੇ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਕੀਤੇ ਹਨ।

(20) ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 207 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਈ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਅਤੇ 201 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਨੰ: 1,3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(21) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਪਟਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-3, ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-4, ਡਾ: ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਵਜੋਂ ਪਰਖਿਆ। ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6, ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8, ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-9, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਨੇਸ਼ੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10, ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਕਲਰਕ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-12 ਵਜੋਂ ਬਲਡਸੀਵੀ ਰਾਜ ਕਲਰਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਵਜੋਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਈ.ਸੀ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14 ਵਜੋਂ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 5 ਵਜੋਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-16 ਵਜੋਂ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ, ਨਿਰਮਲ ਚੰਦ

ਕਾਂਸਟੇਬਲ PW-17 ਵਜੋਂ, Bcant ਸਿੰਘ I IC ਨੂੰ PW-18 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ SI ਨੂੰ PW-19 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕੀਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ Ex.P46 ਅਤੇ Ex.P47 ਹਨ।

(22) ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ o('ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।

(23) ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਤੋਂ ਅਬੋਹਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਆਈ ਲਾਰਿਆਣਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਨਿਹਾਲ ਖੜਕਾ ਤੋਂ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਦੇ 8.15 ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। 'ਕਾਬਜ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 25 ਤੋਂ 35 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਚਾਕੂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।'ਫੇਰ ਨੇ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।' ਮੋਟੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਲਏ। 11 ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਰੀਬ 11/12 ਵਜੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਵੇਰੇ 3/4 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਅਬੋਹਰ ਵਿਖੇ ਲੈ ਗਏ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣੀ।

(24) ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਇਲ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੰਨਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਲੜਕਾ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਰਤੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੈਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਖੜਕਾ ਨੇੜੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। 'ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ।

(25) ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ @ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(26) ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(27) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(28) ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302, 120- ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਯਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਦੁਖੀ, ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੀ ਅਤੇ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(29) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(30) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਡਾ. ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ 18.05.1998 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.50 ਵਜੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਮਲ ਚੰਦ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੰਬਰ 1258 ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਨੰਬਰ 128, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਪੁੱਤਰ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸੂਰਜ ਭਾਨ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। 11c ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 5'7" ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੱਧਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਸ਼ਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਅੱਧਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖੂਨ, ਚਿੱਕੜ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਨਾਲ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਕਮੀਜ਼, ਹਲਕੀ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸਲਵਾਰ ਅਤੇ ਚੁੰਨੀ, ਚਿੱਟੀ ਬਰੇਸੀਅਰ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਅੰਡਰਵੀਅਰ, ਭੂਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਦਬੀਦਾਰ ਸਫਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕੜੀ 'ਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਚੂਰਾ (ਹਰੇਕ ਗੁੱਟ 'ਤੇ 15 ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੀਆਂ ਚਿੱਟੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ), ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਦੇ ਦਾਗ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਮੋਰਟਿਸ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

(31) ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਡਾ: ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਹਨ:

1. ਲਿਗਚਰ ਮਾਰਕ 20 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਖੱਬੇ ਉਪ-ਮੰਡੀਬੂਲਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲਾਂ ਤੱਕ 1 ਲਾਈਨ ਤੱਕ ਫੈਲਦਾ ਹੈ, ਨਾਰੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ

occbymoscd ਸਨ। ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਟਿਸ਼ੂ ਭੀੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਰਮ ਟਿਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸੀ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕੈਰੋਟਿਡ ਮਿਆਨ ਨੂੰ ਰੈਪਚਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਇਓਡ ਹੱਡੀ ਦਾ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸੀ। ਟਰਕਾਚਸ ਭੀੜ-ਭੜਕੇ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਝੱਗ ਵਾਲੇ ਸਨ।

2. ਮੱਥੇ ਦੇ ਮੱਧ 'ਤੇ 7 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਅੱਖ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ, ਖੂਨ ਦਾ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਭਾਜਨ 'ਤੇ, ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਸੱਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ hcamaloma 2 cm x 2 ਸੈ.

3. ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰਲੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਅੱਖ ਦੇ ਢੱਕਣ 'ਤੇ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਸੋਜ, ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਕੰਜੈਕਟਿਵ ਹੀਮੋਰਾਗਸੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

4. 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਸੱਟ, ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨੱਕ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਦਾ ਹੈ, ਸੱਜੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦਾ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

5. ਠੋਡੀ 'ਤੇ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਚੈਕ ਦੇ ਮੱਧ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਸੰਕਰਮਣ।

(32) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਨ। ਛਾਤੀ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਸਲੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਾਸਥੀ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਪਲੂਰਾ ਭੀੜ-ਭੜਕੇ ਵਾਲੇ, ਗਲੇ ਦੀ ਭੀੜ; ਕੱਟਣ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਫੇਫੜਾ ਭੀੜਾ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹਾ ਤਰਲ ਖੂਨ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੈਰੀਕਾਰਡੀਅਮ ਭੀੜਾ ਸੀ, ਦਿਲ ਦਾ ਖੱਬਾ ਪਾਸਾ ਖਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਤਰਲ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੇਟ ਦੀ ਕੰਧ ਅਤੇ ਪਾਰਟਿਓਨਿਅਮ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਨ, ਫੈਰੀਨਕਸ ਅਤੇ ਓਸਫਰਗਸ ਭੀੜੇ ਸਨ। ਪੇਟ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੀਸੀਸਟਿਕ ਤਰਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ 200 ਸੀਸੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਚਣ ਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਣ ਸਨ, ਛੋਟੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਚਾਈਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਵੱਡੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਮਲ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਗੈਸਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਗਰ ਦੀ ਤਿੱਲੀ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸਨ, ਬਲੈਡਰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਲਗਭਗ 150 ਸੀਸੀ ਪਿਸ਼ਾਬ, ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਅੰਗ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੀ।

(33) I Ic ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਦਮ ਘੁੱਟਣਾ ਸੀ, ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਪੁਲਿਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ; ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ, ਸਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ (1 ਤੋਂ 12 ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ।

(34) I Ic ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 6 ਤੋਂ 24 ਘੰਟੇ ਸੀ। ਆਈ ਆਈ ਸੀ ਅਸਲ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਬਨ ਕਾਪੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ Ex.P1. ਉਸ ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਆਈ ਆਈ ਸੀ ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਦੀ Ex.P3 ਦੀ

ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਐਸ.ਐਮ.ਓ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.2/ਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥਨ Ex.P3/B ਅਤੇ Ex.P3/C ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ Ex.P4 ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। 1 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਬੱਲੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(35) PW-2 ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ Ex.P5 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

(36) PW-3 ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 17.05.1998 ਨੂੰ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਉਹ ਅਮਰਜੀਤ ਪੱਪੂ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਅਬੋਹਰ ਤੋਂ ਅਜਮਵਾਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਮੋਪੇਡ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ 1 Ic ਨੇ ਡਰਾਈਵਰ ਪੱਪੂ ਨੂੰ ਟਰੈਕਟਰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀਡਕੋਫ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਤੋਂ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਉਥੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਇਸ ਦੇ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1 ਆਈ.ਸੀ. ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੱਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸਫਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। 4) ਅਤੇ ਉਹ 5-6 ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(37) ਆਈ ਆਈ ਸੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਸ਼ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ 1 ਲਾਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਪਿੰਡ ਗੰਗਾ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ,

ਉਹ ਸਰਪੰਚ ਹੋਮਕ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਥਾਣਾ ਖੂਈ ਖੇੜਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਇਕ ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.6 ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ।

(38) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 17.05.1998 ਨੂੰ ਰਾਤ 9.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਬਜ਼ੀ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ ਵਾਲੀ ਸਾਈਡ ਤੋਂ ਅਬੋਹਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਬੋਹਰ ਵੱਲ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ ਤੋਂ 1/2 ਜਾਂ 3/4 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਅੱਗੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1), ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ ਭਯਾ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਜੱਪੂ ਭਾਇਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਟ ਮਾਰ ਕੇ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। 1 ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਦੀ ਪਤਨੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ

ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸਫਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਲਿਆ। ਪਤਨੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦਾ ਚਾਚਾ ਹੈ।

(39) ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਉਸਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। 1 ਅਰਥਾਤ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਨੇ ਅਬੋਹਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਆ ਰਹੇ ਟਰੈਕਟਰ ਦੀ ਹੈਂਡਲਾਈਟ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਸੀ। 'ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਲਫਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। 11 ਸੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉਹ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ ਆਇਆ ਅਤੇ 06.06.1998 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਰਦਾ ਸੀ।

(40) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਡਾ. ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਸਿਵਲ 1 ਲੋਸਪਿਟਲ, ਅਬੋਹਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 18.05.1998 ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨੇ ਵੀਡੀਸੀ ਪੱਤਰ ਐਕਸ.ਪੀ.7 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਐਸ.ਐਚ.ਓ.

(41) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6 ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਗੋਲਡ ਸਮਿਥ, ਟੈਸਟੀ ਨੇ ਬ੍ਰੂਠ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਿਤੀ 06.04.1998 ਨੂੰ ਦੇਸ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪੇਮੈਂਟ ਲੈਣ ਲਈ ਨਈਂ ਅਬਾਦੀ ਵੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਇਕੱਠ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ੧ ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ

ਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। 1 ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਟੋਆ ਪੁੱਟ ਕੇ ਇਹ ਗਹਿਣੇ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਨੀਲੇ ਦੀ ਕਿਨਾਰੀ, ਚਾਰ ਚੂੜੀਆਂ, ਇੱਕ ਚੇਨ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਆਸ਼ਾ ਕੰਨੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਜਨਵਰੀ 1998 ਦਾ ਮਹੀਨਾ। 1 ਅਰਥਾਤ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ vidc memo Hx.P8। ਇਹ ਪਾਰਸਲ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ MO-1 ਤੋਂ Mo-8 ਤੱਕ। Ie ਨੇ ਰੁਮਾਲ MO-9 ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ।

(42) PW-7 ਰਾਮ ਚੰਦ ਨੇ ਵੀ ਬ੍ਰੂਠ ਬੋਲਿਆ ਕਿ 13.05.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਉਹ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਐਂਗਲ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4), ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ | @ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ: 3) ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਚਰਿੱਤਰਗੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਨੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਨਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਉਹ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣਗੇ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨਸੀਹ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸੁੱਟੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 29.05.1998 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ। 1 ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(43) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-8 ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੂਨੀਅਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੈਨ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਸੀ.ਐਚ. 6401 ਤਿਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਪਾਰਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ 30.11.1987 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ Hx.P9 'ਤੇ ਕੇ.ਕੇ.ਸ਼ੰਨਾ, ਤਤਕਾਲੀ DTO, ਲੁਧਿਆਣਾ।

(44) ਪੀਡਬਲਯੂ-9 ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਮਲੂਕ ਪੁਰਾ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਸੀ ਅਤੇ 29.05.1998 ਨੂੰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1) ਸਵੇਰੇ 11.00 ਵਜੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰਹੀਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 17.05.1998 ਨੂੰ ਰਾਤ 9/10 ਵਜੇ, ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਸਬੰਧੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। 1 ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਪੂ ਭਯਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਉਸਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੰ: 1). Ue ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੱਪੂ ਭਯਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4) ਨੂੰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਖੁਈ ਖੇੜਾ ਦੀ ਪੁਲਸ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ।

(45) PW-10 ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਨੋਸ਼ੀ ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੀ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ 04.06.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨਾਲ ਗੱਲ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਰਮਲਾ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2), ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ ਭਯਾ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ।

(46) Ue ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ

ਨੇੜੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਤ 9/10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਮੇਤ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ ਨੇੜੇ ਰੁਕਿਆ ਤਾਂ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਵੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4) ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਟ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(47) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਦਾ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ।

(48) 1 ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੈਨ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੈਨ 'ਤੇ ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ: 1) ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗਏ ਸਨ। ਫੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। 11 ਸੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਸੌਂਪੇ ਸਨ। 1 ਭਾਵ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਬਾਣਾ ਬੋਦੀ ਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(49) PW-11 ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਕਲਰਕ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੰਬਰ PB-15-A2682 ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਵਾਸੀ ਗਲੀ ਨੰ: 7-A ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਨੰ: PCI 76401 ਰਜਿਸਟਰਡ ^{ਸੀ}। ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ, ਪਰ 09.09.1997 ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਡੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਗਲੀ ਨੰਬਰ 3, ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਾਰੂਤੀ ਵੈਨ ਐਕਸ.ਪੀ.9 ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸੀਸੀਆਰਟੀਆਈ ਫਾਈਕੇਟ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਐਕਸ.ਪੀ.10 ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ।

(50) PW-12 Baldev ਰਾਜ ਕਲਰਕ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ (1⁷ x.P11) ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਵੈਰਕਾ/fchsil ਜਗਰਾਉਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 15.12.2011 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ Lx.P1 1 'ਤੇ ਸ਼.ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਠ, ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ.-ਕਮ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਗਰਾਉਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ।

(51) PW-13 ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ HC ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ Ex.P12 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

(52) PW-14 ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ HR Ex.P13 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਹੀਂ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ।

(53) PW-15 ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਹ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਏ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦਾ ਚਾਚਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.2) ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ

ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1); ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੈਨ ਦਾ ਡੀਐਨਵੀਸੀਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 17.05.1998 ਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਕਰੀਬ 2.00 ਵਜੇ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ। (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਫਾਜ਼ਿਲ ਕਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਨ 'ਤੇ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਵੈਨ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੀ ਅਤੇ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2) ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ।

(54) ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੈਨ ਨੂੰ ਅਬੋਹਰ-ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਰੇਲਵੇ ਕਰਾਸਿੰਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਲੀਆਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ? ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਤੋਂ ਅਬੋਹਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੀਲੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵੱਲੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਸਾਈਡ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਜੀਜਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੈਨ ਸਟਾਰਟ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਨ ਇਨ ਅਲ ਏ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਵੈਨ ਦੀ ਲਾਈਟ ਉਸ ਪਾਸੇ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿਚ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

(55) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕੋਲ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ ਨੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2), ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨਿੰਨਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਸ਼ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ

ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਅਬੋਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਖਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਮੁਰਦਾਘਰ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੂੰ ਉਥੇ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। 18.05.1998 ਨੂੰ, ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ, ਸਾਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ *SS' ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਸਲ vidc memo Hx.P14 ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਨੰਬਰ ਪਲੇਟ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਅਤੇ ਸੈਂਡਐਲਸੀ ਦੇ ਪਾਰਸਲ ਸਮੇਤ vidc memo lix.P15 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(56) PW-16 ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ Ex.P16 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

(57) PW-17 ਨਿਰਮਲ ਚੰਦ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ Ex.P17 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

(58) ਪੀ ਡਬਲਯੂ 8 ਬਿਅੰਤ ਸਿੰਘ ਆਈ.ਆਈ.ਸੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 18.05.1998 ਨੂੰ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਖੂਈ ਖਕੜਾ ਵਿਖੇ ਬਤੌਰ ਕੈਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਪਿੰਡ ਭਜੀਦਪੁਰ ਦੇ ਏਰੀਏ 'ਚ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਚ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਚੁੱਕ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'SS' ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨੂੰ vidc memo Ex.P1 4 ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰਾਜਦੂਤ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਇੰਜਣ ਨੰਬਰ 1551907-D-97 ਅਤੇ ਚੈਸੀ ਨੰ. 1551977-ਡੀ-97, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਕ੍ਰੈਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਕ ਜੋੜਾ ਸੈਂਡਲ ਸੀ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ-ਡੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ) ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ।

(59) 1 ਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 04.06.1998 ਨੂੰ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਲਾਕਅੱਪ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. ਜਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਹਾਰ, ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੁੰਦਰੀਆਂ, ਚਾਰ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਕੰਧ ਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਟੇਆ ਪੁੱਟ ਕੇ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਾਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਲਡ ਸਮਿਥ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6) ਪਾਸੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਨਾਖਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(60) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-19 ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(61) ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ

ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੁਆਰਾ ਐਚਆਰ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਲ.3) ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 / ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਪਤੀ) ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (PW-7)। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ (PW-2) ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (PW-3) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕਤਲ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। .4) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਚਾ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3)।

(62) ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਭਾਗ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸੀਆਰ ਸਨੇਸ਼ੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਕੋਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-6) ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(63) ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਰਾਮ ਚੰਦ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7), ਭਾਗ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-9) ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸੀਆਰ ਸਨੇਸ਼ੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। , ਜਿਸਦੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੋ, ਨਾਲ ਹੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 11c ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਸਤਰਾਸ਼ਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਅਪੈਰਾਧ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(64) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਆਈ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਪੂਰੇ ਗਲੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਲਿਗਚਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਤਨਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਦਾ ਨੰਬਰ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਝਪਟ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਗਹਿਣੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। . ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। 11c ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਮਾਲ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦੱਬਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(65) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(66) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਗਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ ਨੇ ਇਸ

ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ। ਕੇਵਲ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਗਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2) ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(67) 1b ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨੇ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ ਚੰਦ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। 'ਇਲੀ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 13.05.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਵਜੇ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਚਰਿੱਤਰਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਮ ਚੰਦ (PW-7) ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(68) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-15), ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿੰਨਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲੈਂਟ ਨੰਬਰ 2) 17.05.1998 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 2.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-15) ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਕਤਲ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ। ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਉਸਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-15) ਨੂੰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। 1 ਆਈਸੀਆਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸੱਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(69) '1 ਝੂਠੀ ਵੈਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਇਲੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ) ਦੀ ਸੌਖ ਸੀ। ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-15) ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਦੋਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ, 1 ਕੈਮ ਸੀਡੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲੈਟ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਫੜਨ ਲਈ ਰਾਮ ਚੰਦ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-15) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।) .

(70) ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਝੂਠੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਨਿੰਨਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2) ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (PW-15) ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਦੋਸ਼ੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ।

(71) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ 0) ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ \$/) ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਵੈਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲੈਟ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(72) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ, ਲਿਵਨ, ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਣਜੀਤ

MANISH KUMAR AND OTHERS v. SIAD- 01- PUNJAB 96
(S.P. Bangarh, J.)

ਸਿੰਘ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਐਨ ਇਨ ਅਲ ਦੇ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮ ਚੰਦ PW-7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਲੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲੈਟ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(73) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 17.05.1998 ਨੂੰ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਅਮਰਜੀਤ ਉਰਫ ਪੱਪੂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਅਬੋਹਰ ਤੋਂ ਅਜਾਮਵਾਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਨਿਹਾਲ ਖੇੜਾ ਤੋਂ 1/2 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ ਭਯਾ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੂੰ ਮੋਪੇਡ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਰੈਕਟਰ ਰੋਕ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਹ ਕਿਉਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(74) ਜਿਹੜਾ ਦੌਰਾਨ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਸੱਖ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੋਰਥ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੈਲੋ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਗਲਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ (ਐਕਸ. ਪੀ. 13) ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(75) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਡੰਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਨ ਨੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਡੰਡਾ ਪੈ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨਾਲ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ, ਡੈਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਲਾਹ ਕੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ @ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਦੁਆਰਾ। ਜਦੋਂ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਅਮਰਜੀਤ ਉਰਫ ਪੱਪੂ, ਜੋ ਕਿ ਟਰੈਕਟਰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। . ਸ਼ਾਇਦ ਡਰ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਤੋਂ 5/6 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਬਦਲ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਵਾਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚ 11 ਐਮ.ਕੇ. ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ Ex.P6 ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ।

(76) ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (PW-4) ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਦੇ ਵੀ ਦੇਖਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। PW-3 ਅਤੇ PW-4 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲੰਬੀ ਜਿਹੜਾ-ਜਾਂਚ ਨਾਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸੌਖ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 1), ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਪੀਆਈਆਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਪਤਨੀ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦਾ ਕਤਲ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ Hx.P6 ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬੁੱਧ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਹੋਈ। ਸਿੰਘ (PW-4)।

(77) ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਡਾਕਟਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1) ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ (ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ) 'ਤੇ ਪੰਜ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਦਮ ਘੁੱਟਣਾ ਸੀ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੱਟ ਨੰਬਰ-1 ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪੱਗ ਨਾਲ ਗਲਾ ਘੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਕੈਤੀ ਦਾ

ਸੰਸਕਰਣ ਨੰਬਰ 1, 3 ਅਤੇ 4 ਝੂਠਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(78) ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਗਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-19) ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-6) ਨੇ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (PW-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (PW-4) ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।

(79) ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇੱਕ, ਉਹ ਉਸੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (PW-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (PW-4) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਜਿਰਾਹ ਦੌਰਾਨ ਚਕਨਾਚੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੱਚੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(80) 'ਹਾਏ ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਮਾਨ. ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਨੰਬਰ 9, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਤੋਂ ਅਬੋਹਰ ਵੱਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵੈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਚਾਕੂ ਦਾ ਬਲੇਡ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਜਾ ਵੱਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਕੇ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਪਈ ਸੀ। I Ic ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਦਰਖਤ ਦੀ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਚਾਕੂ ਦਾ ਬਲੇਡ ਫੜ ਕੇ ਤੋੜਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ।

(81) ਡਾ: ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-5) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਕਥਿਤ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਜੇ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੱਟ; ਦੂਜੀ ਸੱਟ, ਪੇਟ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੇ ਤੀਸਰੀ ਸੱਟ, ਪੇਟ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਘਸਣਾ। ਜੇਕਰ, ਸੱਚਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੁੰਦਾ, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸ. ਪੀ.ਐਲ. 9 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਚਾਕੂ ਦਾ ਬਲੇਡ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਡਾ. ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਦੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਝੂਠੀ ਰੀਜ਼ੂਨੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ। ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ (PW-3) ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਸਿੰਘ (PW-4)।

(82) PW-10 (ਭੁਪਿੰਡ ਸੀਆਰ ਸਨੇਸ਼ੀ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 04.06.1998 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8.00 ਵਜੇ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਸਹਿ ਲਿਆ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 4 ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਕਾਨੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੇ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਨੇੜੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ.) ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਆਈ ਆਈ ਸੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੀਤੀ ਰਾਤ 9/10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ ਨਿਹਾਲ ਖਕੜਾ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਤਾਂ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1) ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਮੇਤ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਾਲੀ ਸਾਈਡ ਤੋਂ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰੋਕ ਕੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1 ਆਈਸੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (2 ਜੈੱਡਜੇ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੇ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਡੰਡਾ ਮਾਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1), ਜੋ ਸੀ

ਸਿਡਕੋਫਾ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ। 1 ਨੇ ਅੱਗੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਰਾਣੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 2) ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੂੰ ਟਰੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ।

(83) 'ਇਬਿਸ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ

ਦੁਆਰਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲੰਬੀ ਜਿਰਹ-ਜਾਂਚ ਨਾਮ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 11c ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ @ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। 1 ਭਾਵ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਬਿਹਤਰ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਇਸ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

(84) **ਮੁੰਨਾ ਕੁਮਾਰ ਉਪਾਧਿਆਏ @ ਮੁੰਨਾ ਉਪਾਧਿਆਏ** ਬਨਾਮ **ਰਾਜ** ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 201 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ @ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **ਏਪੀ ਟੀ.ਆਰ. ਪੱਬ. ਵਕੀਲ (1)।**

(85) “**ਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨਆਰ** ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2)**, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਨਿਆਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ, ਜੇਕਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

(86) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸੀਆਰ ਸਨੇਸ਼ੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਚੰਨੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 3) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 201 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪੱਪੂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 4) ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 201 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

- (1) 2012(3) R.AJ.185
- (2) 2008 (4) RCR (CrL.) 133

(87) 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ, 3 ਅਤੇ 4 ਆਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(88) I lowcvcr, ਕੁਆਅ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(89) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 1,3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ; ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਚਾਪ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 389 Cr.PC ਦੇ ਤਹਿਤ

ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ